
CO2-bijdrage op utilitaire voertuigen: standpunt van de RSZ

Administratieve instructies RSZ - 2014/02, www.socialsecurity.be

1. Wat is de CO2-bijdrage?

De werkgever die een voertuig dat ook voor andere dan loutere beroepsdoeleinden is bestemd, rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking stelt van zijn werknemer, is de forfaitaire solidariteitsbijdrage bedrijfsvoertuigen verschuldigd. Omdat het bedrag van die bijdrage afhankelijk is van het CO2-uitstootgehalte en het type brandstof van het voertuig, wordt deze bijdrage ook wel de CO2-bijdrage genoemd (zie www.sociaalcompendium.be).

2. “Andere dan loutere beroepsdoeleinden”

Onder “andere dan loutere beroepsdoeleinden” dient te worden verstaan:

- de woon-werkverplaatsing die individueel afgelegd wordt;
- het privégebruik;
- het collectief vervoer van werknemers.

3. Vermoeden van privégebruik

Sinds 1 juli 2005 geldt een wettelijk vermoeden dat ieder voertuig dat op naam van de werkgever is ingeschreven of dat het voorwerp uitmaakt van een huur- of leasingcontract of van gelijk welk ander contract voor het gebruik van het voertuig, ter beschikking is van een werknemer voor “andere dan loutere beroepsdoeleinden”, tenzij de werkgever aantoont dat:

- ofwel het gebruik voor ander dan beroepsgebruik uitsluitend gebeurt door een persoon die niet valt onder de sociale zekerheid voor werknemers (bv. de bedrijfsleider zelf);
- ofwel het voertuig louter voor beroepsdoeleinden wordt gebruikt.

Werkgevers die dus voor bepaalde voertuigen deze bijzondere bijdrage niet betalen, zullen wanneer de RSZ hen daarover uitleg vraagt, moeten kunnen aantonen dat aan één van de voorwaarden hiervoor is voldaan.

4. Administratieve instructies RSZ 2014/02

In zijn administratieve instructies van het 2de kwartaal van 2014 verduidelijkt de RSZ:

- wat onder woon-werkverplaatsingen moet worden verstaan,
- wanneer de bijdrage verschuldigd is op utilitaire voertuigen.

a. *Invulling van het begrip woon-werkverplaatsingen*

Woon-werkverplaatsingen die aanleiding geven tot toepassing van de bijdrage zijn de verplaatsingen met een gewoon (niet-utilitair, zie verder) voertuig van de woonplaats naar een vaste plaats van tewerkstelling. Een vaste plaats van tewerkstelling in deze zin beantwoordt aan beide volgende voorwaarden:

- de werknemer levert effectief prestaties van enige omvang op die plaats (zijn eigen bedrijf, een werf, een klant, ...).

Voorbeeld: Een technicus die 's morgens naar zijn bedrijf rijdt, daar tijdens de voormiddag toestellen repareert, en deze tijdens de namiddag bij klanten gaat installeren, heeft een woon-werkverplaatsing, zelfs als hij aan het einde van zijn dagtaak niet terugkeert naar het bedrijf maar rechtstreeks van bij de laatste klant naar huis rijdt. Echter, iemand die naar het bedrijf rijdt alleen maar om goederen op te laden, en dan gedurende de ganse dag deze goederen levert en nadien met dit voertuig naar huis rijdt, heeft geen woon-werkverplaatsing, want hij levert geen prestaties van enige omvang op het bedrijf.

- het voertuig rijdt tijdens het jaar ten minste 40 dagen naar eenzelfde plaats, ongeacht of deze dagen op elkaar volgen of niet. Van zodra de 40 dagen bereikt zijn op één plaats is de solidariteitsbijdrage verschuldigd voor het ganse jaar (eventueel beperkt tot de periode dat het voertuig werd ter beschikking gesteld, bv. een tijdens het jaar aangekocht voertuig).

b. *Het standpunt van de RSZ t.a.v. utilitaire voertuigen*

Een utilitair voertuig is, volgens de instructies van de RSZ, een voertuig dat valt onder het toepassingsgebied van de solidariteitsbijdrage, maar dat de fiscus kwalificeert als lichte vracht. Deze voertuigen worden fiscaal belast op basis van de werkelijke waarde van het voordeel.

Gewone voertuigen zijn al de andere voertuigen die behoren tot de klasse M1 en N1 (personenauto, auto voor dubbel gebruik, minibus, monovolume/luxueus terreinvoertuig). Een voertuig met achterin een passagiersruimte die kan omgevormd worden tot laadruimte is in deze typologie een gewoon voertuig (auto voor dubbel gebruik), een voertuig met een laadruimte achterin zonder ruiten waarin dus (wettelijk) geen passagiers mogen vervoerd worden, is een utilitair voertuig.

In zijn administratieve instructies van het 2de kwartaal van 2014 laat de RSZ weten dat, voor wat betreft utilitaire voertuigen:

- het privé-gebruik (in tegenstelling tot bij gewone voertuigen (zie punt 3)) niet wordt vermoed. Het privégebruik kan wel vastgesteld worden door de inspectiediensten in welk geval de bijdrage wel verschuldigd is.

De RSZ wijst er ook op dat zeer occasioneel privégebruik, bv. de werknemer leent een voertuig tijdens een weekend om een aantal meubels te verhuizen en brengt het onmiddellijk nadien terug, geen aanleiding geeft tot aanrekening van de bijdrage.

- de verplaatsingen van de woonplaats naar de werkplaats met een utilitair voertuig niet worden beschouwd als woon-werkverplaatsingen die aanleiding geven tot het aanrekenen van de bijdrage. Het maakt daarbij niet uit of de werknemer het voertuig gebruikt om te gaan werken op zijn bedrijf, op een werf, bij een klant, ..., en zelfs niet dat hij het ganse jaar 's morgens naar eenzelfde plaats rijdt en 's avonds van die plaats terug naar huis komt, zonder dat hij tijdens de dag zijn voertuig moet gebruiken.

Ester Van Oostveldt.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het Sociaal Compendium 13-14, hét standaardwerk van het Belgisch arbeids- en socialezekerheidsrecht (www.sociaalcompendium.be)

Zie, voor een sociaaljuridische duiding van wat de media dagelijks brengen, ook: [WikiSoc](#)